

Svar (22/5 97)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Af de oprindeligt 52 opførte flygtningelandsbyer anvendes 11 landsbyer for tiden til indkvartering af asylansøgere.

Der er indgået nødberedskabsaftaler for 12 landsbyer. Under en nødberedskabsaftale har kommuner, amter og foreninger mulighed for at anvende landsbyerne til almennyttige formål på gunstige økonomiske vilkår. Aftalen er til gengæld forbundet med et kort opsigelsesvarsel fra Udlændingestyrelsens side.

Yderligere 7 landsbyer er solgt, udlejet eller bortgivet til opstilling i nærområder.

De landsbyer, der enten er omfattet af nødberedskabet eller er blevet solgt eller udlejet, har fundet bred anvendelse. Landsbyerne anvendes således til børneinstitutioner, herunder udflytterbørnehaver, plejehjem for handicappede unge, midlertidigt kollegium, naturefterskole og optræningscenter for ældre.

Herudover anvendes 3 landsbyer midlertidigt af kommuner og Dansk Flygtningehjælp til indkvartering af flygtninge.

På nuværende tidspunkt resterer der således 19 landsbyer, der kan anvendes til andre formål.

Indenrigsministeren har ved brev af 23. maj 1996 orienteret de 49 kommuner, der er vært for en flygtningelandsby, om mulighederne for anvendelsen af flygtningelandsbyerne til andre formål.

I forlængelse heraf har Udlændingestyrelsen, der administrerer flygtningelandsbyerne, i efteråret 1996 gennemført en møderække med værtskommunerne for de flygtningelandsbyer, der på daværende tidspunkt ikke var truffet aftale om. Ved disse møder var der mulighed for en mere dybtgående drøftelse af mulighederne for anvendelsen af flygtningelandsbyerne til andre formål.

Udlændingestyrelsen har efterfølgende været i løbende kontakt med de pågældende kommuner.

Udlændingestyrelsen har i samarbejde med repræsentanter for Social- og Sundhedsministeriet sonderet muligheden for at anvende landsbyer til særlige indsatser på disse områder.

Endvidere har Udlændingestyrelsen ansøgt EU-kommissionen om midler til at flytte yderligere 5 til 6 landsbyer til Bosnien-Herzegovina. Desuden overvejes muligheden for at flytte et mindre antal landsbyer til Baltikum til brug i forbindelse med indkvartering af udlændinge,

såfremt den fornødne finansiering kan tilvejebringes.

Det kan endelig oplyses, at Udlændingestyrelsen dagligt modtager henvendelser fra interesserede privatpersoner og offentlige myndigheder, herunder fra andre kommuner end værtskommunerne for en landsby.

Omstillingen af centersystemet efter den ekstraordinært store opgave med indkvartering af de bosniske krigsflygtninge går således helt som planlagt.

Spm. nr. S 2320

Til arbejdsministeren (16/5 97) af:

Tom Behnke (FP):

»Er det ikke at tvinge folk til medlemskab af en forening, når de mister deres job eller ikke kan få et job, hvis de ikke vil være medlem af en bestemt forening?«

Begrundelse

Hvis ministeren vil afvise, at ovennævnte er tvang til medlemskab af en forening, så må det med lige så stor ret kunne afvises, at vi tvinger folk til f.eks. at køre med sikkerhedssele eller alle de andre regler, som pålægger folk et sæt spilleregler med tilhørende sanktioner. Spørgeren er af den opfattelse, at det er en ganske alvorlig afstraffelse at miste sit job eller ikke at kunne få et job, hvis man nægter at melde sig ind i en bestemt forening.

Svar (26/5 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne understrege, at man ikke kan miste sit job, fordi man ikke vil være medlem af en bestemt forening, medmindre man på forhånd var blevet gjort bekendt med, at dette var en betingelse for ansættelse i virksomheden.

Derimod er det rigtigt, at en arbejdsgiver inden ansættelsen kan stille som betingelse, at man melder sig ind i en forening, på samme måde, som arbejdsgiveren kan stille alle mulige andre betingelser fx. om uddannelse, påklædning, samarbejdssevner m.m. Bortset fra de begrænsninger der ligger i ligebehandlingslo-